24/01/2019

«Δυστυχία σου Ελλάς, θα κλαίτε όταν σηκωθείτε από τον λήθαργο»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ρόδου

Κραυγή αγωνίας από τον Αρχιμανδρίτη της ιεράς Μητροπόλεως Ρόδου, κ. Αθανασίου Μισσού, στον διαδικτυακό τόπο askitikon.eu

Γράφει:

Την Κυριακή 20 του μηνός είχαμε το μεγάλο συλλαλητήριο στην Αθήνα για την συμφωνία των Πρεσπών. Απόψε η Βουλή με ανίσχυρη έως ανύπαρκτη την λαϊκή εντολή, με μια κυβέρνηση που παραπαίει μεταξύ φθοράς και αφθαρσίας και που προέκυψε από την δίκαιη αγανάκτηση του λαού ενάντια στον ευτελισμό που επέφερε ο δικομματισμός θα προβεί στην ψήφιση της εθνοπροδοτικής συμφωνίας που ξεπουλά την ιστορία της πατρίδας μας και κάνει νοικοκυραίους τους γείτονες μας.

Μετά την παρουσίαση του μεγάλου συλλαλητηρίου ως φιάσκο και υποκινούμενο από ακροδεξιούς ήλθε ως φυσικό επακόλουθο η απογοήτευση. Την κατάντια αυτή έρχεται τώρα να εκμεταλλευτεί ο ΣΥΡΙΖΑ και να επικυρώσει την μειοδοσία του έθνους μας.

Ο λαός πάλι προτιμά να επαναστατεί με λόγους παχυλούς και με μνήμη χρυσόψαρου επανεκλέγει όλην την κομματική φρουρά που τον οδήγησε στην εξαχρείωση και στην εξαθλίωση.

Είμαστε άξιοι της τύχης μας.

Είμαστε Έλληνες με ανθελληνική κυβέρνηση.

Ο ραγιαδισμός έχει τυφλώσει τα όμματα της συνειδήσεως μας.

Άλλη πασχίζουν να διαφυλάξουν την ιστορία τους κι εμείς την χαρίζουμε σε γείτονες και σε εθνομηδενιστές εγχώριους πολιτικούς. Ένας πνευματικός άνθρωπος να βγει και να εμπνεύσει τον λαό δεν βρέθηκε.

Δυστυχώς επτωχεύσαμεν ηθικά και συνειδησιακά.

Οι στίχοι του Σουρή είναι ο μόνος τρόπος να εκφραστεί η αθλιότητα μας και η ηθική μας έκπτωση. Σας τους παραθέτω αυτούσιους να τους διαβάζετε και να κλαίτε όταν σηκωθείτε από τον λήθαργο...

Δυστυχία σου Ελλάς

Ποιος είδε κράτος λιγοστό
σ᾽ όλη τη γη μοναδικό,
εκατό να εξοδεύη
και πενήντα να μαζεύη;

Να τρέφη όλους τους αργούς,
νάχη επτά Πρωθυπουργούς,

ταμείο δίχως χρήματα
και δόξης τόσα μνήματα;

Νάχη κλητήρες για φρουρά
και να σε κλέβουν φανερά,
κι ενω αυτοί σε κλέβουνε
τον κλέφτη να γυρεύουνε;

Κλέφτες φτωχοί και άρχοντες με άμαξες και άτια,
κλέφτες χωρίς μία πήχυ γη και κλέφτες με παλάτια,
ο ένας κλέβει όρνιθες και σκάφες για ψωμί
ο άλλος το έθνος σύσσωμο για πλούτη και τιμή.

Όλα σ᾽ αύτη τη γη μασκαρευτήκαν
ονείρατα, ελπίδες και σκοποί,
οι μούρες μας μουτσούνες εγινήκαν
δεν ξέρομε τι λέγεται ντροπή.

Ο Έλληνας δυο δίκαια ασκεί πανελευθέρως,
συνέρχεσθαί τε και ουρείν εις όποιο θέλει μέρος.

Χαρά στους χασομέρηδες! χαρά στους αρλεκίνους!
σκλάβος ξανάσκυψε ο ρωμιός και δασκαλοκρατιέται.

Γι᾽ αυτό το κράτος, που τιμά τα ξέστρωτα γαϊδούρια,
σικτίρ στα χρόνια τα παλιά, σικτίρ και τα καινούργια!

Και των σοφών οι λόγοι θαρρώ πως είναι ψώρα,
πιστός εις ό,τι λέγει κανένας δεν εφάνη...
αυτός ο πλάνος κόσμος και πάντοτε και τώρα,
δεν κάνει ό,τι λέγει, δεν λέγει ό,τι κάνει.

Σουλούπι, μπόϊ, μικρομεσαίο,
ύφος του γόη, ψευτομοιραίο.

Λίγο κατσούφης, λίγο γκρινιάρης,
λίγο μαγκούφης, λίγο μουρντάρης.

Σπαθί αντίληψη, μυαλό ξεφτέρι,
κάτι μισόμαθε κι όλα τα ξέρει.

Κι απο προσπάππου κι απο πάππου
συγχρόνως μπούφος και αλεπού.

Και ψωμοτύρι και για καφέ
το «δε βαρυέσαι» κι «ωχ αδερφέ».
Ωσάν πολίτης, σκυφτός ραγιάς
σαν πιάσει πόστο: δερβέναγας.

Θέλει ακόμα -κι αυτό είναι ωραίο-
να παριστάνει τον ευρωπαίο.

Στα δυο φορώντας τα πόδια πού ᾽χει
στό ᾽να λουστρίνι, στ᾽ άλλο τσαρούχι.

Δυστυχία σου Ελλάς, με τα τέκνα που γεννάς.

Ω Ελλάς, ηρώων χώρα, τι γαϊδάρους βγάζεις τώρα;
Γεώργιος Σουρής, Ανθολογία της Οικονομίας (1902)

Σας στέλνω αγωνιστικό χαιρετισμό.